

[Aksel Møller.]

til afsnit C. Forsåvidt dette angår, kan vi altså ikke følge de partier, der har deltaget i forliget. Derimod er vore stemmer til disposition for de ændringsforslag, som iøvrigt foreligger, og som vedrører den skattepolitik, om hvilken jeg har talt.

Axel Sørensen: Efter at der er foretaget indgående drøftelser mellem partierne, er der nu stort set opnået enighed om de retningslinier og den skala, hvorefter udskrivningen skal finde sted for det kommende skatteår; det gælder såvel de direkte som de indirekte skatter, og mit parti kan stemme for forslaget til udskrivningsloven.

Jeg vil gerne takke den højtærede finansminister for den forståelse og imødekommenhed, han har udvist under forhandlingerne, forhåbentlig ud fra den erfaring, han har gjort om, at der må være en grænse for, hvor langt skatteskruen kan drejes for at inddrage skatteydernes indkomster, uden at der samtidig fra statens side foretages forankringer og besparelser, der kan påkalde de mange skatteborgeres tillid. Fra mit partis side har vi ofte peget på det forhold, at opsparringsviljen i det danske folk igen må sættes i højsædet, og i den offentlige husholdning må man igen sørge for at finde frem til de besparelser, som nu engang er nødvendige for at befordre og udbygge opsparringsviljen.

Når det nu ved finansårets slutning ligger indenfor mulighedernes grænse, at det anslåede overskud forøges temmelig meget, måske med 30—100 mill. kr., som forbrugsafgifterne skønmæssigt anslået vil blive højere end beregnet, kan den foreslåede nedsættelse kun siges at være udtryk for et rimelig hensyn til skatteyderne. At der bør tages hensyn til en fornuftig konsolidering af statens forhold, vil igen benægte. Man forstår, at en finansminister vil anlægge den betragtning, at det fremkomne overskud bør anvendes til konsolidering. Når den højtærede finansminister dog nu kan gå med til en yderligere nedsættelse for skatteyderne, mon der så ikke fra hans side er taget et forhold som dette i betragtning, at Marshallhjælpen jo til syvende og sidst havner i nationalbanken for den parts vedkommende, som har gavemæssigt præg, og at der senere kan bestemmes over disse penges anvendelse også i konsolideringsmæssig henseende.

Ministerens forslag vedrørende udskrivning af skat til staten for skatteåret 1949—50 lød på en nedsættelse på 100 mill. kr. til de skatteydere, hvis skattepligtige indkomst lå under 12 000 kr., medens de såkaldte mel-

lemindtægter fra 12 000 kr. til 20 000 kr. ingen nedsættelse skulle have, og de såkaldte større indkomster, indkomster over 20 000 kr., skulle have en forhøjelse af skatten på 7 mill. kr. Gennem den forhandling, udvalget har ført med den højtærede finansminister, og gennem forhandling indbyrdes mellem partierne er det lykkedes at opnå et resultat, som betyder en lempelse med yderligere 29 mill. kr., foruden at det opnås, at indkomstskatten til den fælleskommunale udligningsfond kun udskrives med 85 pct. af grundbeløbet, en skattelettelse, der kommer til at udgøre 30 mill. kr.

Det radikale venstres stilling har været den, at man ønskede en større nedsættelse for mellemindkomsterne, fordi denne part af skatteyderne i realiteten ikke har været begunstiget på nogen måde; men tværtimod, fordi deres indkomster lå lidt over sygekassegrænsen, grænsen for rabatordninger og lignende, på mangfoldige områder har måttet se deres indkomstværdi formindskes; her indvirker også skattens størrelse i indværende og foregående skatteår.

Det resultat, der ved forliget er opnået, går i korte træk ud på, at skattepligtige indkomster indtil 12 000 kr. i skatteåret 1949—50 får en lettelse i statsskatten på 112 mill. kr. og en lettelse i den fælleskommunale udligningsskat på 20 mill. kr., altså en samlet nedsættelse på 132 mill. kr. Indkomsterne mellem 12 000 kr. og 20 000 kr. opnår en lempelse på ialt 17 mill. kr. i forhold til finansministerens forslag, medens indtægter over 20 000 kr. i forhold til forslaget opnår en lempelse på 3 mill. kr. Det bliver ialt, som det allerede er nævnt af ærede ordførere, 152 mill. kr. Det er med andre ord en lettelse, der er til at tage og føle på. Således vil en skatteyder i København, som er forsørger og har en skattepligtig indkomst på ca. 6 000 kr., få en nedsættelse på 111 kr. i statsskat og 21 kr. i fælleskommunal skat, ialt 132 kr.

Fra mit partis side rejste vi under første behandling spørgsmålet om forhøjelse af børnefradragene, fordi det nu engang er dyrt at have børn; det kan veje tungt på en families budget at føde og klæde en børneflokk for ikke at tale om børnenes uddannelse. Vi mener, at det navnlig under hensyn til det sidste må være rimeligt at forhøje den fradragsberettigede alder fra 15 til 18 år for de børn, der ikke har midler eller tjener til eget underhold; men da såvel børnefradragenes størrelse som den fradragsberettigede alder er fastlagt i ligningsloven, som vedtoges før jul for det kommende skatteår, har det ikke ved forhandlingerne om denne